

Uitgifte

Repertoriumnummer 2025 / 267
Datum van uitspraak 3 februari 2025
Rolnummer 2023/AB/110
Beslissing waartegen beroep 20/321/A NI. arbeidsrechtbank Brussel 10 november 2022

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

vijfde kamer

arrest

COVER 01-00004220646-0001-0013-01-01-1

- **de blijvende arbeidsongeschiktheid: 25%**
- **reserve voor toekomstige behandeling”**

De debatten worden heropend teneinde de partijen de gelegenheid te geven standpunt in te nemen omtrent het stuk 7 van Ethias (“Gegevens basisloon”). De volgende termijnen worden daartoe vastgesteld en de partijen moeten hun conclusies neerleggen en overmaken uiterlijk op de hieronder vermelde data:

- *Besluiten namens de heer D : vrijdag 3 mei 2024*
- *Besluiten namens Ethias: maandag 1 juli 2024*
- *Synthesebesluiten namens de heer D : maandag 2 september 2024*

*De zaak wordt vervolgens voor verdere behandeling vastgesteld op de zitting van de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op **maandag 7 oktober 2024 om 14u30 voor een pleitduur van 30 minuten (zaal 0.6 - Poelaertplein 3 te 1000 Brussel)**.*

De beslissing over de kosten wordt aangehouden.”

II. De verdere procedure voor het arbeidshof

Na het tussenarrest werden door de partijen conclusies uitgewisseld (laatst namens Ethias neergelegde conclusie: 23 augustus 2024 en laatst namens de heer D neergelegde conclusie: 26 september 2024)¹. Tevens legden de beide partijen bijkomende stukken neer.

Volgens de “beroepsbesluiten basisloon” die namens hem werden neergelegd op 26 september 2024 vordert de heer D na de heropening van de debatten nog het volgende:

“OM DEZE REDENEN

BEHAGE HET AAN HET HOF

- *Voor recht te zeggen dat inzake de tijdelijke ongeschiktheid het basisloon de som is van het loon bij de VZW Palhik Mana samengeteld met het loon van de functie bij de Vlaamse Gemeenschap Departement Onderwijs te vermeerderen met de bijgebrachte andere inkomsten*
- *Voor recht te zeggen dat het basisloon bij Palhik Mana 28.036,81 euro bedraagt voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid*

---

¹ De griffier akteerde in het proces-verbaal van de terechtzitting van 2 december 2024 dat de partijen akkoord gaan met de wijze waarop de zaak in staat werd gesteld.

- *Voor recht te zeggen dat het basisloon inzake de blijvende arbeidsongeschiktheid 50.990,70 euro bedraagt te beperken tot het wettelijk plafond van 42.270,08 euro*
- *voor recht te zeggen dat de te betalen vergoedingen vermeerderd diene te worden met de wettelijke en gerechtelijke inkomsten*
- *Appellant eveneens te veroordelen tot het betalen van de kosten van de procedure”*

Volgens de “BEROEPSBESLUITEN omtrent het basisloon” die op 23 augustus 2024 namens Ethias werden neergelegd, wordt door Ethias na de heropening van de debatten nog het volgende gevraagd:

“Voor recht te zeggen dat het basisloon voor het hoofdberoep (VZW PALHIK MANA) van de heer D 25.700,41 EUR bedraagt, ter vergoeding van de tijdelijke arbeidsongeschiktheid en 50.990,70 EUR (beperkt tot het wettelijk plafond van 42.270,08 EUR) bedraagt, voor de vergoeding van de blijvende arbeidsongeschiktheid.

Voor recht te zeggen dat, bij gebrek aan bewijskrachtige gegevens die aantonen dat de heer D afwezig is geweest in de periode na het ongeval (20/09/2017 – 1/10/2017 en 5/12/2017 – 31/08/2018) bij zijn werkgever VLAAMSE GEMEENSCHAP DEPARTEMENT ONDERWIJS (bijberoep), aan de heer D geen wettelijke vergoedingen kunnen worden toegekend voor zijn bijberoep.

In het geval alsnog bijkomend bewijs wordt bijgebracht omtrent de afwezigheid van de heer D bij zijn werkgever VLAAMSE GEMEENSCHAP DEPARTEMENT ONDERWIJS (bijberoep) in de periode na het ongeval, voor recht te zeggen dat het jaarloon voor het bijberoep van de heer D 11.504,93 EUR bedraagt.”

De zaak werd uiteindelijk behandeld op de zitting van 2 december 2024 waarbij, gezien de andere samenstelling van de zetel, de zaak volledig werd hernomen voor wat betreft hetgeen nog niet definitief beslist werd in het tussenarrest. Hierna werden de debatten gesloten en werd de zaak in beraad genomen voor uitspraak op 6 januari 2025. De uitspraak werd vervolgens verdaagd naar 3 februari 2025

Het hof heeft toepassing gemaakt van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

III. De verdere beoordeling van het geschil door het arbeidshof

III.1

De heer D was op 20 september 2017 het slachtoffer van een arbeidsongeval tijdens de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst bij zijn werkgever, Palhik Mana vzw. Ethias is de

verzekeraar arbeidsongevallen van Palhik Mana vzw. Tussen de partijen ontstond een geschil over de gevolgen van dit arbeidsongeval. Zoals ook reeds blijkt uit het tussenarrest van 4 maart 2024 is dit geschil onderworpen aan de bepalingen van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

In het tussenarrest van 4 maart 2024 werd definitief beslist dat de heer D als gevolg van dit arbeidsongeval de volgende arbeidsongeschiktheden opliep:

- tijdelijke arbeidsongeschiktheid aan 100% gedurende de volgende periodes:
  - (1) van 20 september 2017 tot en met 1 oktober 2017;
  - (2) van 5 december 2017 tot en met 31 augustus 2018;
- consolidatiedatum op 1 september 2018 en een blijvende arbeidsongeschiktheid van 25%.

Art. 22 Arbeidsongevallenwet bepaalt in verband met de tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid:

*“Wanneer het ongeval een **tijdelijke en algehele arbeidsongeschiktheid** veroorzaakt, heeft de getroffene, vanaf de dag die volgt op het begin van die arbeidsongeschiktheid, **recht op een dagelijkse vergoeding gelijk aan 90 pct. van het gemiddeld dagbedrag.***

Voor de dag waarop het ongeval zich voordoet of de arbeidsongeschiktheid aanvangt, is de vergoeding gelijk aan het normaal dagloon, verminderd met het loon dat de getroffene eventueel heeft verdiend.” (onderlijning en nadruk door het arbeidshof)

In verband met het dagbedrag waarnaar in dit art. 22 verwezen wordt, bepaalt art. 40 Arbeidsongevallenwet:

*“Het **gemiddeld dagbedrag** is gelijk aan het **basisloon gedeeld door 365.***

Wanneer het quotiënt van de deling een gedeelte van een eurocent bedraagt, komt dit gedeelte niet in aanmerking wanneer het geen halve eurocent bereikt, en wordt het voor één eurocent aangerekend wanneer het de halve eurocent bereikt of overtreft.” (onderlijning en nadruk door het arbeidshof)

Art. 24, 2de lid Arbeidsongevallenwet bepaalt in verband met de blijvende arbeidsongeschiktheid:

*“Indien de **arbeidsongeschiktheid blijvend is of wordt**, vervangt een **jaarlijkse vergoeding van 100 pct. berekend op het basisloon** en de **graad van de ongeschiktheid**, de dagelijkse vergoeding vanaf de dag waarop de ongeschiktheid een bestendig karakter vertoont; dit vertrekpunt wordt vastgesteld bij overeenkomst tussen*

partijen of bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing.” (onderlijning en nadruk door het arbeidshof)

Zowel voor de bepaling van de vergoeding die verschuldigd is voor de periode van tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid als voor de blijvende arbeidsongeschiktheid, moet dus het “basisloon” bepaald worden. Wat onder het “basisloon” begrepen moet worden, wordt verder toegelicht in “Afdeling 4. Basisloon” van Hoofdstuk II van de arbeidsongevallenwet (art. 34 t.e.m. 40 Arbeidsovereenkomstenwet). Zo bepaalt art. 34, 1ste lid Arbeidsovereenkomstenwet:

“Onder basisloon wordt verstaan het loon waarop de werknemer, in de functie waarin hij is tewerkgesteld in de onderneming op het ogenblik van het ongeval, recht heeft voor de periode van het jaar dat het ongeval voorafgaat.”

III.2

Aangezien het arbeidsongeval zich voordeed op 20 september 2017 is de zgn. **referteperiode voor de berekening van het basisloon** 20 september 2016 tot en met 19 september 2017. Hierover bestaat tussen de partijen geen betwisting.

De heer D trad maar bij Palhik Mana vzw in dienst op 12 oktober 2016. Hij had dus op het ogenblik dat het arbeidsongeval zich voordeed minder dan 1 jaar anciënniteit bij Palhik Mana vzw. In dergelijk geval bepaalt art. 36 §2 Arbeidsovereenkomstenwet het volgende: *“Wanneer de werknemer sedert minder dan één jaar in de onderneming of in de functie waarin hij is tewerkgesteld op het ogenblik van het ongeval werkt, wordt voor de periode die voorafgaat het hypothetisch loon berekend op het gemiddeld dagelijks loon van de maatpersoon.”* Over het feit dat voor de periode 20 september 2016 tot en met 11 oktober 2016 er dus rekening gehouden moet worden met een hypothetisch loon bestaat tussen de partijen evenmin betwisting.

III.3

Wat het **basisloon voor de blijvende arbeidsongeschiktheid** betreft, wordt dit door de beide partijen bepaald op 50.990,70 euro. De beide partijen brengen daartoe een gelijk uitzienend document bij dat in beide gevallen uitgaat van Ethias (zie voor De heer D : stuk 3 en voor Ethias: stuk 7, vanaf p. 4). Beide documenten vermelden hetzelfde eindbedrag als “definitief basisloon”, nl. 50.990,70 euro en gaan voordien uit van dezelfde referteperiode (20 september 2016 > 19 september 2017), doch in het document dat door Ethias wordt bijgebracht ontbreken -merkwaardig genoeg- de loongegevens die in aanmerking werden genomen. Aangezien tot exact hetzelfde eindresultaat gekomen wordt, neemt het arbeidshof aan dat dezelfde loongegevens werden gebruikt. Het arbeidshof heeft de loongegevens en de detailberekening zoals deze opgenomen is in het stuk dat door de heer D wordt bijgebracht nagekeken en deze komt het arbeidshof correct voor. Zo betreft de tewerkstelling van de heer D bij Palhik Mana vzw in de referteperiode een deeltijdse tewerkstelling (zie loonfiches, stuk 4 De heer D). In de berekening werd dit

voor wat betreft de blijvende arbeidsongeschiktheid terecht omgerekend en aangevuld naar een hypothetisch loon voor een voltijdse tewerkstelling (toepassing van art. 36 §1 Arbeidsongevallenwet, zie en vgl.: M. MASSCHELEIN, *Arbeidsongevallen in de private sector*, Wolters Kluwer Belgium, Mechelen, 2023, p. 308, randnr. 779; V. VERDEYEN en E. ANKAERT, “Basisloon” in *Arbeidsongevallen*, Wolters Kluwer Belgium, Mechelen, losbl., Comm. – 2.5/59, randnr. 2670).

Het basisloon voor de blijvende arbeidsongeschiktheid wordt dan ook bepaald op 50.990,70 euro, te beperken tot het wettelijk maximum van kracht op datum van het ongeval (20 september 2017), nl. 42.270,08 euro².

III.4

Wat het **basisloon voor de tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid** betreft, is het zo dat de heer D   toen hij op 20 september 2017 het slachtoffer werd van een arbeidsongeval tijdens de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst met Palhik Mana vzw bij deze werkgever een arbeidsovereenkomst had als deeltijdse werknemer. Dit staat niet ter discussie.

Art. 37bis §1 Arbeidsongevallenwet bepaalt:

“§1. Wanneer de getroffen is tewerkgesteld krachtens een arbeidsovereenkomst als deeltijdse werknemer, wordt het basisloon voor de berekening van de vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid vastgesteld uitsluitend met inachtneming van het loon dat verschuldigd is krachtens voormelde arbeidsovereenkomst.”

De heer D   stelt met verwijzing naar zijn stuk 2, zijnde een document uitgaande van Ethias, dat het basisloon voor de tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid voor wat betreft de deeltijdse tewerkstelling bij Palhik Mana vzw bepaald moet worden op 28.036,81 euro. Ethias daarentegen stelt met verwijzing naar haar stuk 7 (pagina 1 t.e.m. 3 hiervan) dat dit basisloon bepaald moet worden op 25.700,41 euro. Ook hier moet het arbeidshof vaststellen dat in het document dat door Ethias bijgebracht wordt -merkwaardig genoeg- de loongegevens die in aanmerking werden genomen, ontbreken. Het is echter zo dat voor de berekening van het basisloon voor zowel de blijvende als de tijdelijke arbeidsongeschiktheid dezelfde looncomponenten in aanmerking worden genomen, met uitzondering van het vakantiegeld. Het hoger reeds aangehaalde art. 34 Arbeidsongevallenwet geldt immers voor het basisloon in het algemeen, dus zowel voor de blijvende als de tijdelijke arbeidsongeschiktheid. Vervolgens bepaalt art. 35, 1ste lid Arbeidsongevallenwet het volgende:

“Voor de toepassing van deze wet wordt als loon beschouwd ieder bedrag of ieder in geld waardeerbaar voordeel dat rechtstreeks of onrechtstreeks door de werkgever

---

² Art. 39 Arbeidsongevallenwet, samen te lezen met het Bericht betreffende de indexering van de loongrenzen bedoeld bij art. 39, 1ste en 2de lid Arbeidsongevallenwet (BS 2 februari 2017, p. 15558).

aan zijn werknemer wordt toegekend ingevolge de tussen hen bestaande arbeidsverhouding, alsmede het vakantiegeld, hetzij dat de toekenning ervan voortvloeit uit een geschreven of mondelinge individuele overeenkomst, uit een reglement of een overeenkomst gesloten in de onderneming, uit een collectieve overeenkomst gesloten in de Nationale Arbeidsraad, in een paritair comité of subcomité of in elk ander paritair orgaan - al dan niet bij koninklijk besluit algemeen bindend verklaard - uit het gebruik of uit een statuut, hetzij dat de toekenning ervan geschiedt krachtens een wet, hetzij dat de toekenning aan de werknemer haar grondslag vindt in een door de werkgever eenzijdig aangegane verplichting, behalve wegens overwegingen vreemd aan de beroepsactiviteit. Het vakantiegeld wordt niet beschouwd als loon voor de berekening van de vergoedingen verschuldigd voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid. (onderlijning en nadruk door het arbeidshof)

Het arbeidshof stelt vast dat in de berekening die door de heer D wordt bijgebracht, als startpunt uitgegaan wordt van dezelfde cijfergegevens als deze die gehanteerd werden in zijn stuk 3, zijnde de berekening van het basisloon voor de blijvende arbeidsongeschiktheid (en die voor het basisloon voor de blijvende arbeidsongeschiktheid aanleiding gaven tot hetzelfde resultaat in het stuk dat door de heer D werd bijgebracht en het stuk dat door Ethias (zonder cijfergegevens) werd bijgebracht). Op deze cijfergegevens worden vervolgens waar nodig de correcte aanpassingen aangebracht voor wat betreft de berekening van het basisloon voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid (het totaal van de jaarlijkse vergoeding (26.049,06 euro) wordt herleid naar 11/12 van dit bedrag om het enkel vakantiegeld uit te sluiten en er wordt geen dubbel vakantiegeld becijferd (wat wel gebeurde bij de berekening van het basisloon voor de blijvende arbeidsongeschiktheid). Het arbeidshof is dan ook van oordeel dat het basisloon voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid zoals becijferd door Ethias in het door de heer D bijgebrachte stuk 2 correct is, nl. 28.036,81 euro. Er bestaat geen enkele aanleiding om dit nog verder te herleiden naar 11/12 van dit bedrag zoals Ethias doet in zijn stuk 7 (zie p. 3 hiervan). Het enkel vakantiegeld werd immers reeds eerder uit de berekening weggelaten.

Voor wat betreft de tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid wordt het basisloon bij werkgever Palhik Mana vzw door het arbeidshof bepaald op 28.036,81 euro.

De heer D meent dat voor wat betreft het basisloon voor de tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid evenwel niet volstaan kan worden met het loon van zijn tewerkstelling bij Palhik Mana vzw. Hij verwijst naar art. 37bis §2 Arbeidsongevallenwet. Hij argumenteert dat hij in dienst was bij 2 werkgevers waarbij hij bij beiden een deeltijds contract had (Palhik Mana vzw en Vlaamse Gemeenschap Departement Onderwijs) en dat hij tevens inkomsten had via interim (optredens) en uit auteursrechten.

Art. 37bis §2 Arbeidsongevallenwet bepaalt:

PAGE 01-00004220646-0008-0013-01-01-4

“§2. Wanneer de getroffene is tewerkgesteld krachtens meerdere arbeidsovereenkomsten als deeltijdse werknemer, wordt het basisloon voor de berekening van de vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid, vastgesteld met inachtneming van de lonen die hem krachtens voornoemde arbeidsovereenkomsten verschuldigd zijn.”

Het is duidelijk dat art. 37bis §2 Arbeidsongevallenwet enkel betrekking heeft op de situatie waarin het slachtoffer van een arbeidsongeval in het kader van een arbeidsovereenkomst als deeltijdse werknemer, daarnaast ook nog één of meerdere andere arbeidsovereenkomsten heeft als deeltijdse werknemer. Vervolgens blijkt ook duidelijk uit art. 37bis §2 Arbeidsongevallenwet dat in dergelijk geval enkel de lonen die verschuldigd zijn krachtens die arbeidsovereenkomsten kunnen samengeteld worden.

Dat de heer D toen hij op 20 september 2017 het slachtoffer werd van een arbeidsongeval tijdens de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst met Palhik Mana bij deze werkgever een arbeidsovereenkomst had als deeltijdse werknemer staat niet ter discussie. Het loon dat verschuldigd is krachtens deze arbeidsovereenkomst als deeltijdse werknemer moet dus alleszins in aanmerking genomen worden (zie hierboven).

De vraag die vervolgens beantwoord moet worden, is of er in hoofde van de heer D daarnaast ook nog sprake was van andere “arbeidsovereenkomsten als deeltijdse werknemer” waarvan dan de lonen die krachtens die arbeidsovereenkomsten verschuldigd zijn in aanmerking kunnen genomen worden. De heer D meent dat aldus moet worden opgenomen: (1) het loon van de functie bij de Vlaamse Gemeenschap, (2) inkomsten via interim (optredens) en (3) inkomsten uit auteursrechten:

- *“inkomsten uit auteursrechten”*

De inkomsten uit auteursrechten kunnen alleszins al niet in aanmerking genomen worden. Er is immers geen sprake van enige arbeidsovereenkomst als deeltijdse werknemer tussen de heer D en PlayRight. PlayRight C.V. is de vennootschap die instaat voor het collectieve beheer van de naburige rechten van uitvoerende kunstenaars in België (zie <https://playright.be/playright>). Het is niet omdat PlayRight deze auteursrechten aan de heer D uitbetaalt en daarom een fiscale fiche opstelt (stukken 7 en 8 van de heer D) dat PlayRight daarmee de werkgever van de heer D wordt in het kader van een deeltijdse arbeidsovereenkomst. Met deze auteursrechten moet dan ook geen rekening gehouden worden voor wat betreft de bepaling van het basisloon voor de tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid.

- *“inkomsten via interim (optredens)”*

Wat betreft de zogenaamde “inkomsten via interim (optredens)” blijkt uit de stukken die de heer D in dat verband bijbrengt (zie stukken 5 en 6 van de heer D) dat het niet

gaat om de uitbetaling van loon in het kader van interimarbeid, maar om een “onkostenvergoeding (...) in het kader van de kleine vergoedingsregeling voor kunstenaars”. Daarbij wordt verwezen naar art. 17sexies van het KB van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders. Uit de versie van art. 17sexies zoals van toepassing op dat ogenblik (2016-2017) blijkt evenwel dat deze vergoeding valt buiten het kader van een arbeidsovereenkomst (zie §4 van het toenmalige art. 17sexies). De persoon die dergelijke forfaitaire onkostenvergoeding ontvangt, wordt trouwens onttrokken aan de toepassing van de wet van 27 juni 1969 (zie §2 van het toenmalige art. 17sexies). Met deze onkostenvergoeding moet dan ook geen rekening gehouden worden voor wat betreft de bepaling van het basisloon voor de tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid.

- *“loon voor de functie bij de Vlaamse Gemeenschap Departement Onderwijs”*

Wat tenslotte het loon voor de functie van de heer D bij de Vlaamse Gemeenschap Departement Onderwijs betreft, stelt het arbeidshof vast dat de heer D hieromtrent in graad van beroep zelf geen enkel stuk bijbrengt in zijn stukkenbundel. In zijn conclusie valt enkel het volgende te lezen: *“Dhr. D was tevens deeltijds in dienst van het Departement Onderwijs. Het betrof aldaar een tijdelijk statutair contract van 01/09/2012 t.e.m. 30/09/2017 en vanaf 01/10/2017 was hij er vast benoemd.”* (zie “beroepsbesluiten basisloon” voor de heer C p. 2) Meer informatie geeft de heer D niet.

Uit de stukken die door Ethias in graad van beroep na de heropening van de debatten bijgebracht worden, kan afgeleid worden dat het ging om een opdracht als leerkracht bij het “Conservatorium aan Zee” voor een beperkt aantal uren per week. Het loon hiervoor werd betaald door en de loonfiches werden opgesteld door het Departement Onderwijs bij de Vlaamse Gemeenschap. De loonfiches voor de periode september 2016 tot en met september 2017 worden bijgebracht. In de loonfiche voor de maand september 2017 wordt onder “opdracht” vermeld “4/20 Tijdelijk” en “2/22 Tijdelijk”. In de loonfiche voor de maand september 2017 worden geen ziekte- of afwezigheidsdagen vermeld (hoewel er een tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid was vanaf 20 september 2017 tot en met 1 oktober 2017). Voor de periode nadien worden geen loonfiches bijgebracht.

Op basis van hetgeen actueel voorligt, kan het arbeidshof onmogelijk uitmaken of de opdracht die de heer D had als leerkracht bij het “Conservatorium aan Zee” daadwerkelijk een “arbeidsovereenkomst als deeltijdse werknemer” is zoals bedoeld wordt in art. 37bis §2 Arbeidsongevallenwet. Uit de loonfiches en de andere stukken die voorliggen, valt dit niet op te maken. De fiscale fiche nr. 281.10 die zowel voor de inkomsten 2016 als de inkomsten 2017 werd opgesteld door het Departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap vermeldt in vak 25 overigens bij “overheidspersoneel zonder arbeidsovereenkomst” het antwoord “ja” (zie stuk 4 Ethias). De heer D zelf spreekt van een “tijdelijk statutair contract”, zonder enige verdere toelichting omtrent de aard van deze tewerkstelling. In welke mate dergelijk “tijdelijk statutair contract” kan of moet beschouwd

worden als een “arbeidsovereenkomst als deeltijdse werknemer” en dus valt onder de toepassing van art. 37bis §2 Arbeidsongevallenwet licht hij in het geheel niet toe.

Het arbeidshof is ambtshalve verplicht om na te gaan of de bepalingen van de Arbeidsongevallenwet, waaronder dus ook deze inzake het basisloon, zijn nageleefd (art. 6 §3 Arbeidsongevallenwet). Doordat de heer D vaag blijft omtrent zijn precieze statuut en dienaangaande geen informatie verschaft, kan het arbeidshof deze ambtshalve opdracht niet vervullen.

Het arbeidshof is dan ook van oordeel dat het noodzakelijk is om de debatten te heropenen zodat de partijen standpunt kunnen innemen omtrent de vraag of en in welke mate de opdracht van de heer D als leerkracht bij het “Conservatorium aan Zee” kan beschouwd worden als een “arbeidsovereenkomst als deeltijdse werknemer” in de zin van art. 37bis §2 Arbeidsongevallenwet.

Daarbij dient alleszins:

- De heer D toelichting te verschaffen omtrent het precieze statuut dat hij had in zijn hoedanigheid als leerkracht bij dit conservatorium (met verwijzing naar de relevante (onderwijs)wetgeving en de nodige stukken) en dit voor de periode vanaf 20 september 2016 tot aan zijn pensionering door de pensioencommissie met een beslissing van 17 juni 2019.

Daarbij dient de heer D telkens aan te geven in welke mate en op welke gronden er volgens hem dan sprake is van een “arbeidsovereenkomst als deeltijdse werknemer”.

- Tevens dient de heer D de loonfiches bij te brengen uitgaande van het Departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap voor zijn opdracht als leerkracht bij het “Conservatorium aan Zee” voor de periode van oktober 2017 tot en met 31 augustus 2018.

Zo daaruit zou blijken dat er voor de periode van 20 september 2017 tot en met 1 oktober 2017 en de periode van 5 december 2017 tot en met 31 augustus 2018 aan de heer D vergoedingen betaald werden door het Departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap dienen de partijen standpunt in te nemen omtrent de mogelijke impact van dergelijke vergoedingen op de (berekening van de) vergoeding voor de periode van tijdelijke algehele arbeidsongeschiktheid, met verwijzing naar de relevante wetgeving. Ethias houdt in conclusie immers voor dat de wetgever nooit de bedoeling heeft gehad dat een slachtoffer zich kan verrijken ingevolge een arbeidsongeval, zonder dit evenwel nader toe te lichten of uit te werken.

IV. De beslissing van het arbeidshof

Het tussenarrest van 4 maart 2024 verder uitwerkend, beslist het arbeidshof het volgende:

Het basisloon voor de blijvende arbeidsongeschiktheid bedraagt 50.990,70 euro, beperkt tot het wettelijk maximum van kracht op datum van het ongeval (20 september 2017), nl. 42.270,08 euro.

Het basisloon voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid wordt door het arbeidshof reeds provisioneel bepaald op 28.036,81 euro (werkgever Palhik Mana vzw).

Alvorens verder ten gronde te oordelen over het basisloon voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid en rekening houdend met hetgeen hierboven reeds definitief beslist werd, heropent het arbeidshof ambtshalve de debatten zodat de partijen standpunt kunnen innemen omtrent de vraag of en in welke mate de opdracht van de heer D als leerkracht bij het “Conservatorium aan Zee” kan beschouwd worden als een “arbeidsovereenkomst als deeltijdse werknemer” in de zin van art. 37bis §2 Arbeidsongevallenwet. Daarbij dienen de partijen alleszins standpunt in te nemen omtrent de verschillende onderscheiden punten die op p. 11 van dit arrest worden aangehaald.

De volgende termijnen worden daartoe vastgesteld en de partijen moeten hun stukken en conclusies neerleggen en overmaken uiterlijk op de hieronder vermelde data:

- Besluiten de heer D : **3 april 2025**
- Besluiten namens Ethias: **3 juni 2025**
- Aanvullende besluiten namens de heer D : **3 juli 2025**
- Synthesebesluiten namens Ethias: **1 augustus 2025**
- Synthesebesluiten namens de heer D : **1 september 2025**

De zaak wordt vervolgens voor verdere behandeling vastgesteld op de zitting van de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op **maandag 6 oktober 2025 om 14u30 voor een pleitduur van 30 minuten (zaal 0.6 - Poelaertplein 3 te 1000 Brussel)**.

De stukken moeten ten laatste 15 dagen voor de rechtsdag bij de griffie neergelegd worden.

De beslissing over de kosten wordt aangehouden.

Dit arrest wordt gewezen en ondertekend door :

A G , raadsheer
R W , raadsheer in sociale zaken, werkgever
T D , raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider
Bijgestaan door I D , griffier

en uitgesproken op de openbare zitting van 3 februari 2025 van de 5de kamer waar aanwezig waren:

A G , raadsheer,
I D , griffier

PAGE 01-00004220646-0013-0013-01-01-4

